

Det næste, der springer i øjnene i SF's forespørgselstekst, er ønsket om at modvirke den igangværende strukturudvikling. I Venstre synes vi også, strukturudviklingen går stærkt i disse år, men der er flere årsager til det end de førnævnte. Landbrugslovens krav fra 1994 vedrørende en vis procentdel af egen jord fremmer f.eks. den strukturudvikling, SF sætter spotlyset på. Fra 1992 til 1994 faldt antallet af landbrugsjendomme fra ca. 72.000 til 71.000, men fra 1994 til 1996 reduceredes antallet med ca. 5.000 til 66.000.

Den måde, mælkekvoterne administreres på, fremmer også den strukturudvikling, vi er vidne til. Når kvoten er knyttet til jorden, er det nærliggende at købe mere jord. Det er for øvrigt den eneste måde, landmanden kan forøge sit indtjeningsgrundlag på i en malkekvægbedrift ud over den generelle køb/salgs-ordning, som ikke har givet ret mange ekstra kilo gennem årene, og derfor er Venstre tilhænger af, at der oprettes en mælkebørs under en eller anden form, så mælkekvoter og jord ikke nødvendigvis er knyttet sammen, så længe vi har kvotesystemet.

Den frygt, som mange landmænd nærer for, at harmonikravene strammes, er også medvirkende årsag til, at mange køber al den jord op, de kan komme i nærheden af. Alt sammen er det med til at fremme den igangværende strukturudvikling, men vel at mærke ved hjælp af restriktioner og usikkerhed om, hvad der vil ske i fremtiden.

Det tredje spørgsmål, der melder sig, er, om SF har ret i, at besætningerne bliver større. Det har SF faktisk ret i, men statistikens tal viser, at den stigende gennemsnitlige besætningsstørrelse helt overvejende skyldes, at de små og mellemstore besætninger forsvinder eller bliver større. Med de indførte grænser på henholdsvis 250 og 500 dyreenheder i VVM-bestemmelserne og landbrugsloven er der samtidig sket en opbremsning i den øvre ende af skalaen. Fra 1990 til 1994 var den gennemsnitlige årlige tilvækst på ca. 100 besætninger med mere end 250 dyreenheder, og fra 1994 til 1995 fortæller tallene, at den var halveret. Der er i dag godt 1.000 besætninger med mere end 250 dyreenheder ud af i alt ca. 48.000 besætninger, som ministeren nævnte her tidligere på dagen.

Har SF ret i, at husdyrproduktionen bliver mere industrialiseret og som sådan sundhedsmæssigt og dyrevelfærdsmæssigt mere uacceptabel for dyrene? Nej, tværtimod. Både på grund

af målsætningerne i »Godt landmandskab« og af andre grunde går udviklingen på en række områder i retning af mindre industrialisering. Løsgående søer, løsdriftstalde til kvæg og dyrlægelovens rådgivningsaftale er eksempler herpå.

Man kan godt i den forbindelse stille det kætterske spørgsmål, om det er værre at være gris og gå i stald sammen med 9-10 søskende og i hundredvis af fætre og kusiner, end det er at være undulat i et bur på 0,025 m³ eller for den sags skyld at være huskat, hvor den eneste motion består i vandring fra sofaen til sandkassen, og hvor rovdyrinstinket kun kommer til udfoldelse, når undulaten uheldigvis slipper ud af buret. Der er flere emner til forespørgsler her.

Forespørgselsens tredje påstand om, at der er en sammenhæng mellem besætningsstørrelse og industrialiseringsgrad holder heller ikke. Det følger alene af det foregående, og endelig kan der henvises til de ekspertudtalelser og redegørelser om sammenhænge mellem besætningsstørrelse og dyresundhed, som blev lavet i begyndelsen af 1990'erne. De sagde, at det ikke er muligt at pege på bestemte objektive grænser for hensigtsmæssige besætningsstørrelser, og at den kritiske størrelse for besætninger ligger over de nuværende danske besætningsstørrelser.

Med hensyn til regeringspartiernes dagsorden skal jeg på Venstres vegne tilkendegive, at vi ikke vil modsætte os, at man indleder et udvalgsarbejde, men vi synes, at der skydes mod målet med spredehagl. Der er jo lavet undersøgelser af struktur- og ejerformer i Bernsteinudvalgets anden delbetænkning.

Hvad angår et udviklingsalternativ, som har til formål at udbrede den økologiske produktion, understreger den kortlægning af strukturen i landbruget, som Statens Jordbrugs- og Fiskeriøkonomiske Institut udsendte i december 1996, med al ønskelig tydelighed, hvor vanskeligt det er at fremme økologisk produktion ved hjælp af strukturpolitiske midler.

I Venstre mener vi også, at landdistriktsproblematikken er malplaceret i denne sammenhæng. Selv om landdistriktspolitik og strukturudvikling er beslægtede størrelser, skal de efter Venstres mening løses hver for sig. Landdistriktsproblematikken er jo kun blevet så presserende, fordi man ikke i tide gav borgerne på landet større råderum og bl.a. gav mulighed for alternativ anvendelse af landbrugets ubenyttede bygningsmasse til andre formål, og denne mod-